

Dan behoeft men niet per sé aan te nemen, dat de Delische schelpheuvels onder water zijn ontstaan en het ontbreken van ceramiek wordt ook begrijpelijker, want de menschen zullen niet boven op doch naast de schelphoopen gewoond hebben. En misschien woonden ze niet eens in hutten maar in sampans, welke op eenigen afstand van de kepah-kokerij en drogerij in een kreek gemeerd lagen. De humuslagen in den schelpheuvel van Boeloe Tjina, waarop HEUSSER en MJÖBERG zoo speciaal de aandacht vestigen en die ook — ofschoon niet in zulk een regelmatige afwisseling — in den schelpheuvel op Saëntis te zien waren, kunnen verklaard worden door aan te nemen, dat de plaats soms voor langeren tijd door de bevolking verlaten werd, bijv. omdat het vischwater in die buurt door overvissching of andere oorzaken niet genoegzaam meer opleverde. Aan zichzelf overgelaten, werd de schelpheuvel weldra overgroeid. Indien dan na verloop van tijd zich weer eens menschen op die plaats gingen vestigen en opnieuw schelpen op (of tegen) den bestaanden ouden heuvel gingen deponeren en als dit zich meermalen heeft herhaald, wel, dan is er niets verwonderlijks in de aanwezigheid van humuslagen in zoo'n schelpheuvel. Omgekeerd zou men uit het aantal humuslagen in een schelpheuvel kunnen afleiden, hoe vaak zich daar ter plaatse een bevolkingsgroep heeft neergezet. En wisten we nu maar, hoe lang het duurt voordat een humuslaag van bijv. 20 cm zich gevormd heeft, en wisten we nu ook maar, hoeveel de bevolking van zoo'n schelpheuvel dorp ten naasten bij dagelijks aan schelpen verbruikte, ja, dan waren we al een eind op weg om den juisten leeftijd ¹⁾ van zoo'n schelpheuvel te kunnen bepalen. Omtrent zijn historischen ouderdom zouden wij echter ook dan nog in het duister blijven tasten.

J. C. VAN DER MEER MOHR.

¹⁾ D.w.z. de periode verlopen tusschen het tijdstip, waarop het onderste stratum van den schelpheuvel ontstond, en het tijdstip, waarop hoegenaamd geen schelpmateriaal aan den bestaanden hoop meer is toegevoegd.

DE JAVAANSCH E BOOMMARTER (*Martes flavigula robinsoni* Pocock)

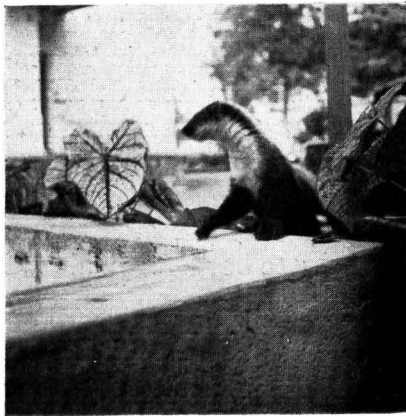

Fig. 1. Op verkenning.

Bijgaande foto's hebben betrekking op een jongen Javaanschen boommarter, welke half Februari op den Jang, op circa 1500 m boven zee, gevangen werd. De foto's werden gemaakt op 10 Maart, op welk moment de leeftijd van het diertje op circa 8 — 10 weken geschat werd.

Het vel is glanzend zwartbruin, van de schouders uit overgaand via beige grijs in grijs. Van de ooren loopen naar achteren een paar zwarte teugels. Aan de onderzijde is het diertje eveneens zwartbruin, vanaf de borst via vuilwit overgaand in licht dooiergeel. Langs de onderlip loopt een smalle, vuilwitte streep: de onderlip zelf is kaal en lichtrose gekleurd. De kleine, aanliggende driehoekige ooren zijn volbehaard met een beige kleur, en

zijn afgezoomd met een wit randje. Het typische rattenkopje bevat een paar met

een zeer dun wit randje omzoomde, blauwe oogen, die echter weinig uitdrukking vertoonen. Langs den bek staan zwarte snorharen, doch bovendien draagt de keel een aantal vuilwitte haren, terwijl de oogen een ijle krans van lange haren bezitten.

De voetsoolen zijn naakt; de nagels lijken iets intrekbaar, zij het ook uiterst weinig. De forsche staart loopt zeer puntig uit.

Het diertje is van achteren eenigszins „overbouwd”, evenals een racepaard, en hoewel het een uitgesproken zoolganger is, kan het fraai en snel galoppeeren. Bij alle klim- en klouterpartijen, wordt de staart als een krachtige steun gebruikt.

Deze jonge marter was onmiddellijk uitermate aan zijn verzorgers gehecht, hetgeen wel geheel aan zijn prille jeugd zal moeten worden toegeschreven. Dit neemt echter niet weg, dat hij, in zenuwachtige oogenblikken, met het vlijmscherpe

Fig. 3. Speurend.

gebit uiterst gevoelig bijten kan, zoodat men hem reeds thans zeer behoedzaam behandelen moet. Overigens gedijt hij welig, op melk, vleesch en eieren, terwijl een pisang ook geenszins versmaad wordt.

Het geluid bestaat in de eerste plaats uit een zacht, vlug herhaald *tòk-tòk*, dat welbehagen schijnt uit te drukken en tot uiting komt bij het zien van eten of van goede kennissen. Bij opwinding of om de aandacht te trekken wordt een zeer hoog *kri* uitgestooten op snerpenden toon, zoodat men dit geluid in het bosch gemakkelijk met een vogelgeluid kan verwisselen.

Hij gaat vriendelijk, hoewel gereserveerd en een beetje hooghartig, om met een paar jonge poezen. Het waarnemen geschiedt hoofdzakelijk met de neus, waarbij het lichaam en speciaal de nek opvallend lang uitgerekt worden, terwijl het geheele dier daarbij in een vlug trillende beweging geraakt.

Volledigheidshalve moge hier nog medege-deeld worden, dat het defaeceeren in zittende houding (op hondenmanier) geschiedt, terwijl de ontlasting geenszins kwalijkriekend is.

Het eenige wat ik omtrent den boommarter in De Tropische Natuur heb kunnen vinden, is een kort bericht van JACOBSON in het Augustus-nummer van 1919.

Malang, Maart 1940.

F. J. APPELMAN.

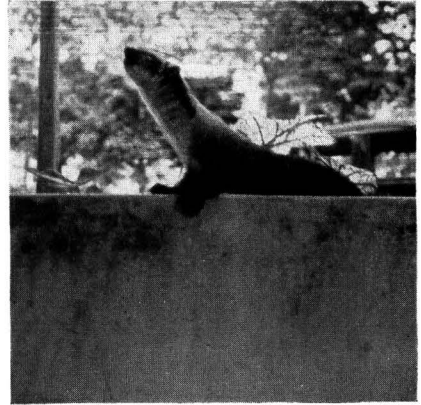

Fig. 2. „Zekerend”.

gebiteerd. Het geluid bestaat in de eerste plaats uit een zacht, vlug herhaald *tòk-tòk*, dat welbehagen schijnt uit te drukken en tot uiting komt bij het zien van eten of van goede kennissen. Bij opwinding of om de aandacht te trekken wordt een zeer hoog *kri* uitgestooten op snerpenden toon, zoodat men dit geluid in het bosch gemakkelijk met een vogelgeluid kan verwisselen.

Het geluid bestaat in de eerste plaats uit een zacht, vlug herhaald *tòk-tòk*, dat welbehagen schijnt uit te drukken en tot uiting komt bij het zien van eten of van goede kennissen. Bij opwinding of om de aandacht te trekken wordt een zeer hoog *kri* uitgestooten op snerpenden toon, zoodat men dit geluid in het bosch gemakkelijk met een vogelgeluid kan verwisselen.

Het geluid bestaat in de eerste plaats uit een zacht, vlug herhaald *tòk-tòk*, dat welbehagen schijnt uit te drukken en tot uiting komt bij het zien van eten of van goede kennissen. Bij opwinding of om de aandacht te trekken wordt een zeer hoog *kri* uitgestooten op snerpenden toon, zoodat men dit geluid in het bosch gemakkelijk met een vogelgeluid kan verwisselen.

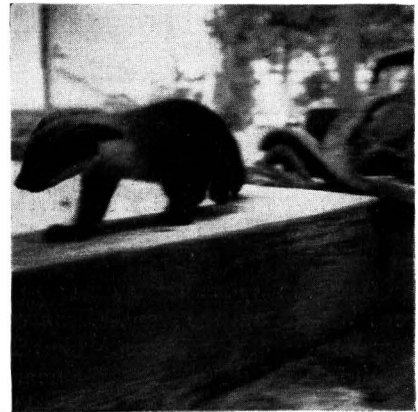

Fig. 4. Op marsch.